Biblioteca
Universității Iași

IV B-2303

ROMANIAN CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

MIHAI A. ANTONESCU
VICE PREȘEDINTELE
CONSILIULUI DE MINIȘTRI

PENTRU PĂMÂNTUL STRĂMOȘESC

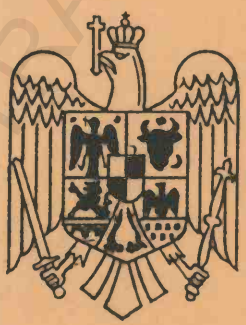

MCMXLII

BCU IAȘI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

29 MAI. 1942

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

PROF. MIHAI A. ANTONESCU
VICE PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE MINIȘTRI

4 JUL 1942
Biblioteca Universității Iași
Nr.: 32-952

PENTRU PĂMÂNTUL STRĂMOȘESC

„NOI NU JUCĂM PE TOATE TABLOURILE INTERNAȚIONALE. NOI JUCĂM PE ONOAREA ȘI DREPTATEA EUROPEI DE MÂINE"

CUVÂNTARE ROSTITĂ LA MAREA ADUNARE A CLERULUI ȘI ÎNVĂȚĂMÂNTULUI ÎN ZIUA DE 19 MARTIE 1942, LA FACULTATEA DE DREPT DIN BUCUREȘTI

BCU IAȘI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

„CEEACE DORESC SĂ ŞTIŢI TOŢI, DIN ORICE COLŢ AL NEAMULUI ROMÂNESC, ESTE CĂ MAREŞALUL ANTONESCU E CONŞTIENT CĂ NEAMUL ÎL URMEAZĂ, FIINDCĂ ŞTIE CĂ NU-I VA TRĂDA DREPTURILE"

Prof. MIHAI A. ANTONESCU

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Inalt Prea Sfințite,
Domnilor Miniștri,
Prea Sfinților Părinți ai Bisericii strămoșești,
Iubiți Colegi din Invățământ,
Doamnelor, Domnilor,
Studenți, dragii mei dragi,

Guvernarea Mareșalului Antonescu nu este un regim de vorbe, ci de răspunderi grele și de mărturisiri măsurate.

In timp de război cuvântul îl are onoarea armelor și fidelitatea conștiinței.

Azi, Armata scrie cu sânge istoria națională și clădește viitorul Neamului nostru. (aplauze prelungite și îndelung repetate).

De aceea noi n'am făcut în ultima vreme declarațiuni ostentative de politică externă, nici explicațiuni de politică generală.

Când un Neam poartă un război de apărare și de redobândire a pământurilor lui;

Când ostașii Țării își dau viața pentru drepturile noastre și pentru Cruce;

Când Conducătorul Statului însuși merge pe câmpul de bătae;

Când Națiunea întreagă suferă lipsurile și 'ndură jertfele pentru a-și împlini datoria pe care o numește: Războiul Sfânt;

Când Guvernul Regatului urmează legile de onoare ale războiului cu conștiința întreagă, fiindcă a făcut tot ceea ce îi porunceau drepturile și îndatoririle noastre,

Este în tăcerea noastră cel mai mare și mai adânc cuvânt pe care îl puteau înțelege și prietenii și dușmanii (aplauze prelungite și îndelung repetate).

Acest lucru se pare însă că n'a fost înțeles de toți.

Noi nu suntem un popor care stă în istorie prin gălăgia lui.

Nu credem în misiuni de vorbe, ci în răspunderi și jertfe grele. Nu avem cugetul, nici timpul de târguiri și nici de mărturisiri ostentative.

Biblioteca Universității Iași

Numai în ceasurile de răscruce sau în popasurile de înnoire ne adunăm cu toții, umăr la umăr, ca să ne mărturisim crezul și să ne hotărîm drumul.

Atât.

In ceasurile mari, Mareșalul Antonescu a chemat întreaga Națiune în obștești adunări plebiscitare ca să-și hotărască singură destinul.

Cu aceiași sobră mărturie de conștiință românească și aceiași tăcută unire, Neamul a răspuns Mareșalului nostru, dându-i dreptul de a rezema și concentra în ființa lui toată voința de luptă, toată setea de dreptate, toată hotărîrea de înnoire și de biruință a Neamului nostru (aplauze prelungite și îndelung repetate).

Și Mareșalul și-a făcut datoria.

BCU IAȘI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

UN STAT IȘI REAZEMĂ VIAȚA NAȚIONALĂ PE TEMELIA UNOR INSTITUȚII PUTERNICE

După ce am adunat toate Corpurile Profesionale și le-am înfățișat hotărîrea Mareșalului și principiile Guvernului asupra noilor organisme pe cari le pregătim, am socotit că este potrivit să chemăm și pe cârmuitorii spirituali ai Neamului, slujitorii altarelor și catedrelor, clerul și învățământul, pentru a le înfățișa rolul național ce li se destină în noul Stat Românesc.

Un Stat, oricare ar fi el, nu poate să-și hotărască soarta, să-și stăpânească istoria, dacă nu reazămă viața națională pe temelia statornică a unor instituții puternice.

Profesiunile, interesele materiale, oricât de puternic și metodic unite, activitățile technice, oricât de sănătos disciplinate, nu pot să fie singure, siguranța și mândria Neamului.

Armata, Justiția, Biserica și Școala nu pot lipsi din echilibrul și închegarea forțelor naționale românești.

Ordinea socială și economică nu poate să-și împlinească rosturile naționale, clasele și echilibrul social

nu pot fi asigurate, creaţia, munca , producţia şi elitele nu pot rodi, dacă coloanele de temelie ale vieţii naţionale nu se reazemă pe strădania, pe conştiinţa şi pe forţa morală a instituţiilor menite să cârmuiască spiritualitatea Neamului nostru.

Mareşalul Antonescu şi Neamul însuşi au întemeiat marea revoluţie înnoitoare şi lupta drepturilor pe autoritatea, puterea şi răspunderea Armatei.

Justiţiei i-a dat de asemenea nu numai funcţiuni de echilibru social, dar şi răspunderi naţionale.

Fiindcă o revoluţie care se depărtează de spiritul de dreptate al mulţimii nu este decât o revoltă;

Pe când o revoltă care se ridică din setea şi lupta de justiţie a mulţimii este o mare biruinţă naţională.

A sosit ceasul ca Biserica şi Şcoala să-şi unească strădaniile şi răspunderea la marea operă de reconstrucţie naţională.

Biserica este nu numai catapeteazma de credinţă pe care am ridicat-o spre cerul sfânt al veşniciei noastre; Biserica noastră este ziditoare de Neam.

Viața națională din pridvor de biserică a purces; în zumzet de clopote sfințite s'a răspândit pe plaiurile României și în ceasuri de bejenie, înaintea altarelor s'a adunat, pentru ca tot din turle de biserică să pornească ropotul de apărare al Neamului nostru, fiindcă Bisericile și cetate ne-au fost. (aplauze prelungite și îndelung repetate).

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

ŞCOALA NEAMULUI IN TINDA BISERICII S'A PLĂMĂDIT

Şcoala Neamului în tinda Bisericii s'a plămădit. Tiparniţile mărturisitoare ale gândului românesc în altare s'au făurit şi sufletul românesc luptător pentru libertate, în Şcoala dela Sf. Sava, în Mânăstirile Voevozilor munteni şi moldoveni şi în vajnica Biserică a Ardealului nostru s'au zidit.

Această mândrie a trecutului Bisericii noastre ne porunceşte azi să unim Biserica la lupta naţională.

Din sufletul mistic al Românului creştin, Biserica trebue să ne ajute să dăltuim mistica naţională a rosturilor noastre de mâine şi sufletul românului de totdeauna.

Şcoala — dela Universitate până la curata şi mărunta şcoală de sat — a avut şi ea, în ultimul veac, o adevărată misiune naţională.

Prin şcoala rurală am izbutit să ridicăm fruntea satelor noastre trudite. Prin ea am înălţat din adâncurile dogoritoare ale ţărănimii noastre, atâtea valori naţionale, ca şi valurile de primenire, de creaţie şi de muncă ale Neamului întreg.

Liceele ne-au format elitele, iar Universitatea a fost nu numai întemeietoare de Stat — fiindcă cei mai mulți reformatori ai ordinei noastre politice din Universitate au plecat, — dar a fost purtătoare de idealuri naționale și avantgarda reformelor sociale în Neamul Românesc.

In ultimii 20 de ani, Clerul și învățământul fuseseră scoase din rosturile lor naționale și îmbrâncite absurd în lupte electorale și într'un amorfism politic fără margini.

Misiunea națională a Bisericii și Școalei a fost coborîtă.

Am plătit-o scump.

CU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

INTEMEIEREA UNEI ORGANIZAȚII NAȚIONALE DE EDUCAȚIE ȘI PROPAGANDĂ

Pentru a putea continua tradiția de vrednicie și de răspundere a Bisericii strămoșești, pentru a putea da învățământului nostru misiunea lui națională, Mareșalul Antonescu și Guvernul Țării au hotărît să întemeieze o organizație națională de educație și propagandă, prin care Școala și Biserica, alături de Guvernul Țării și de administrația lui, să-și poată împlini mai larg, mai organizat, răspunderile lor istorice și chemarea lor românească (aplauze).

Toți membrii clerului și ai învățământului, cari au aderat la programul Mareșalului Antonescu, vor face parte din noua organizație.

Această organizație va avea secțiuni județene.

Fiecare secțiune județeană va avea un colegiu de conducere.

De asemeni, vom organiza în fiecare provincie un centru, cu un colegiu de conducere regional.

Și, în sfârșit, întreaga organizație va avea un colegiu național, pentru îndrumarea și conducerea ei.

Implinim, prin aceasta, datoria de a rezema conştiinţa românească pe acei cari au misiunea s'o întemeieze.

Redăm Neamului dreptul de a-şi folosi elitele lui, aşa cum se cuvine.

Fiindcă, Domnilor, dacă există astăzi o realitate, pe care nicio cugetare şi niciun fel de doctrină nu pot s'o răstoarne, aceasta este biologia culturii.

Nu putem într'o Ţară, în care avem datoria să ridicăm nivelul moral şi spiritualitatea mulţimilor noastre ţărăneşti, să nu folosim pe aceia cari au fost în trecut şi sunt şi azi îndrumătorii spirituali ai vieţii naţionale (aplauze).

Clerul şi Invăţământul constituesc, în Statul nostru, temelia morală pe care trebuie să zidim sufletul nou al Neamului nostru şi, mai ales, să putem ridica din Neamul nostru elitele conducătoare de mâine.

Biserica, slujitorii Altarului, — Şcoala, predicatorii cuvântului şi credinţei naţionale, — îi avem.

Ei trebue să devină avantgardele de luptă şi de înnoire ale Statului românesc (vii aplauze).

Facem din aceasta o organizație separată, pentru că Clerul și învățământul nu sunt o profesiune, pentru ca să le introducem în organizația profesională, ci sunt o vocație (aplauze puternice, îndelung repetate).

Domnilor, judecata aspră a trecutului a fost prea des făcută.

Dar, gândiți-vă d-voastră, cât a pierdut Neamul românesc prin înstrăinarea Clerului și a Învățământului dela misiunea lor națională, prin coborîrea elitelor spirituale ale Neamului, prin coborîrea minților și sufletelor ziditoare de Neam, a dascălilor și preoților, la nivelul absurd al demagogului de provincie, al luptătorului de sat, al luptătorului mărunt, pentru interese profesionalizate și pentru scăderi morale (aplauze).

Avem datoria ca din acest învățământ să scoatem o temelie de Stat nou.

Să dăm acestor elite, care există în Neamul nostru, dreptul de a ocupa în Statul însuși, nivelul pe care-l au prin misiunea lor națională, în Neamul nostru (aplauze).

Domnul Ministru Petrovici vă va vorbi despre misiunea aceasta națională a Clerului și a Invățământului. Ceea ce vă cer, așa cum am cerut tuturor organizațiunilor, tuturor grupărilor românești, este ca d-voastră să ne ajutați strădania, să luptați alături de Guvernul Țării, pentru ca să punem ordine în Țara noastră și să ridicăm cugetele prin credințe noi.

Ceea ce vă cer este să trimiteți Mareșalului sau Guvernului propunerile d-voastră cât mai repede, despre modul cum înțelegeți să se facă alegeri în interiorul corpului însuși, pentru ca în aceste corpuri Biserica și Școala să aibă cei mai întregi, cei mai demni reprezentanți și cei mai Români dintre toți (aplauze).

De asemeni, aștept dela d-voastră ca să duceți azi în țară, în numele credinței noastre strămoșești și al drepturilor noastre Crezurile noi.

Fiecare regiune, fiecare colț de Țară trebue să tresalte de această înviorare.

ORGANIZAȚIILE FEMEILOR ȘI TINERETULUI

Alături de organizația preoților și de organizațiile profesorilor, institutorilor și învățătorilor, această organizație de educație și propagandă își va asocia și organizațiuni femeești.

Vom creea, în această secțiune, grupări pentru educarea, propaganda și disciplinarea națională a femeii române.

Femeea română și-a dovedit în ceasurile acestea grele ale Sfântului nostru Război, prin participarea ei la răspunderile noastre, dreptul de a sta alături de noi, în împlinirea misiunilor naționale (aplauze prelungite).

In aceeași vreme, Tineretul are dreptul ca și el să aibă participarea lui la educația și formarea Neamului de mâine.

De aceea, o secțiune a tineretului își va închina strădania, alături de noi toți, la această înnoire a Neamului românesc, — chemând tinerimea la misiunea ei națională (aplauze puternice).

GRIJA CEASULUI DE FAȚĂ: RĂZBOIUL SFÂNT

De sigur, Domnilor, în acest ceas, toată grija noastră trebue să fie asupra războiului; toată grija noastră trebue să fie închinată răspunderilor pe care le avem în fața istoriei.

Războiul acesta, nu noi l-am căutat.

In Iunie 1940, România a fost victima unei grave agresiuni din partea Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice. Disprețuind dreptul ginților, disprețuind drepturile istorice și libera determinare a Neamului Românesc, ca și obligațiunile convenționale, formal asumate prin actele din 9 Februarie 1929 și 3 Iulie 1933, guvernul U.R.S.S. a ocupat Basarabia, Bucovina și regiunea Herța a Moldovei noastre.

Mai grav decât atât, — și acest lucru ținem să-l declarăm fățiș, — U.R.S.S. este principala vinovată a unor schimbări teritoriale pe alte granițe, pe care a trebuit să le suferim din pricina agresiunii sovietice (aplauze).

Toate actele de neutralitate, de neagresiune, de recunoaștere de drepturi făcute României, între 1929 și 1940, apar astfel ca mijloace disimulate ale unor

scopuri de expansiune și de uzurpare împotriva României; U.R.S.S., folosind cel dintâi prilej al unor situațiuni internaționale complexe și grele, pentru a deslănțui nu numai acțiunea sa de invazie, dar de a creea României grave condiții, în care aveam de ales între prăbușirea totală și anarhizarea Sud-Estului Europei.

După ce agresiunea sovietică și-a atins primul obiectiv, provocațiunile guvernului sovietic n'au încetat, mărturisind voința de a-și continua politica de expansiune și cotropire.

Ocupația brutală a patru ostroave pe Dunăre, în toamna anului 1940, a fost primul pas. Incidentele zilnice de frontieră, și încercarea continuă de a schimba, prin forță, linia de frontieră, au fost pași continui după aceea.

Tendința de a controla traficul Dunării maritime și încercarea de a pătrunde cu forța, prin vase fluviale, în apele românești în Ianuarie 1941, n'am oprit-o decât în ceasul când Armata noastră a tras (aplauze).

Incursiunile neîncetate ale aviației rusești, între Aprilie și Iunie, cu toate protestele noastre, au dovedit pregătirea unor acțiuni militare împotriva României, iar concentrarea masivă de forțe militare pe frontiera română, în regiunea Bucovinei de Nord și pe toată granița Prutului, arată, cu dispozitivele lor operative, că agresiunea rusească era în pregătire.

Forțele militare sovietice însumau atunci, pe frontiera noastră, 30 divizii de infanterie, 8 divizii de cavalerie și 14 brigăzi motorizate.

Opt sute de mii de oameni pândeau un ceas sau așteptau poate, dacă Neamul românesc se va prăbuși, un Bela Kuhn, care să ofere, printr'un alt Karoly, stăpânirea bolșevică a Sud-Estului (vii aplauze).

In acest timp ne-am păstrat toată liniștea, toată mândria noastră.

Dar în ceasul când ne-am dat seama că toate aceste trupe nu erau decât un inel din marele lanț, pe care bolșevismul îl pregătea Europei;

Când ne-am dat seama că puhoiul slav din răsărit amenința altarele, proprietatea, familia și credința

noastră, şi, odată cu acestea, ameninţa Europa întreagă, ne-am alăturat omului şi puterii, care şi-a luat misiunea de a distruge bolşevismul: lui Adolf Hitler şi marelui Reich german (aplauze prelungite şi îndelung repetate).

Noi nu ducem în răsărit un război de agresiune şi de imperialism, ci un război de apărare sfântă a onoarei şi drepturilor noastre (vii aplauze).

Prin acest război, noi urmăm legea milenară a pământului strămoşesc, această lege sfântă care ne scrie destinul, istoria şi politica externă (aplauze).

Această politică, această hotărîre a Mareşalului Antonescu, de a lega Neamul nostru, în marea luptă europeană împotriva bolşevismului, stă pe marea linie de tradiţii istorice a neamului românesc.

RĂZBOIUL SFÂNT E LEGEA PĂMÂNTULUI ȘI A CREDINȚEI STRĂMOȘEȘTI

Legea pământului și a credinței strămoșești este legea noastră de veacuri; este datina noastră de milenii.

Ne-au învățat iubirea de pământ Dacii, cari mii de ani au stăpânit glia noastră și în ceasul când nu au mai putut-o stăpâni, din trupul lor au zidit stane de piatră, poruncitoare pentru urmași, stăpâne pentru viitor, pentru ca niciodată să nu se uite onoarea și datoria de a ne apăra pământul (aplauze).

Legea gliei strămoșești ne-au dat-o Romanii și bătrâna Romă imperială. Venind aci, în ceasul cel mai înalt al gloriei imperiale, ei au sfințit unitatea pământului dacic, au respectat-o și au făcut din cetatea aceasta a neamului tracic, cetatea de margine a marelui Imperiu, ridicând în pământul trac cetăți de stăpânire a gloriei romane.

Și când au simțit că își sting puterea, că dreptul lor de stăpâni se stinge într'înșii, din același pământ au făcut să răsară o cetate vie, Neamul nostru, pentru ca niciodată glia imperială a Romei să nu se despartă de pământul Daciei (aplauze prelungite).

Această tradiție, an de an, veac de veac, au purtat-o Romanii.

Pentru ea au suferit și au murit înaintașii noștri, pentru ea luptă azi, în răsărit, ostașii Regelui Mihai și ai Mareșalului Antonescu (vii aplauze).

Această luptă urmează și legea credinței strămoșești, nu numai a pământului strămoșesc.

Când, din pământul tracic, sângele roman ne-a zidit Români, noi am adus ceva care n'a fost al străbunilor noștri: sufletul de creștin, cu care am zidit Neamul însuși. Voevozii clădind altare, au clădit Neamul însuși și toată credința noastră creștinească de-a-lungul veacurilor prin altare, prin creștinismul din noi s'a păstrat! (aplauze).

Acest suflet de creștin a purces altădată din cugetul lui Ștefan Vodă și al Voevozilor Moldoveni. Acest cuget îl au azi în luptă ostașii noștri, cari luptă pentru Cruce, pe câmpiile blestemate ale Rusiei.

Urmând această luptă, noi ne urmăm și legea noastră strămoșească a proprietății.

Am fost Neam de proprietari. Noi am avut religia proprietății. Am avut-o atunci când ne-am întemeiat armatele; pentrucă armatele noastre la începutul lor, armate de proprietari au fost. Și am păstrat-o de-a-lungul vremii. Moștenire romană și mândrie creștină, noi am sfințit proprietatea în turle de biserici și n'am dat-o celor cari nu se puteau închina.

Aceasta este legea noastră a proprietății.

Această lege a pământului împărțit de muncă pentru rodul fiecăruia, această lege, veac de veac, a purtat-o Neamul românesc și cu siguranță că Neamul românesc nu se va stinge decât odată cu proprietatea însăși;

Această lege de cinstire a proprietății este cântul de slavă pe care îl poartă țăranul nostru atunci când luptă pentru pământul lui:

« Ion » al literaturii noastre; luptătorul independenţei de eri, care, murind, spunea:

« Tu vei vedea iar satul tău
« Şi casa noastră 'n vale
« Şi biata mamă-ţi va ieşi
« Plângând în cale »;

Această lege a pământului care ne este mamă şi stăpân, această lege a casei zidită în sufletul nostru, creştinătatea acestei legi a proprietăţii individuale; pentru ea luptăm şi pentru ea vom muri (aplauze puternice).

CU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

NOI LUPTĂM CA SĂ NE IMPLINIM O MISIUNE

Dar noi luptăm și pentru ca să ne împlinim o misiune.

De sigur, noi nu suntem popor european, cu răspunderi istorice de mare putere mondială.

De sigur, conștiința noastră încrustează în crezurile ei, înainte de orice, răspunderile față de noi înșine.

Dar aceeași lege a trecutului, aceleași învățături strămoșești ne-au arătat totdeauna că Neamul nostru are de împlinit o misiune în această regiune europeană.

Misiunea noastră de popor de margine ne-au zidit-o Romanii, atunci când au întemeiat cetățile din arcul Carpatic, dela poalele Mării Negre, pentru ca aici să se sfârșească lumea.

Misiunea noastră au purtat-o de-a-lungul veacurilor Voevozii, atunci când au apărat aci credința lor.

Misiunea noastră de stăpânitori, noi avem datoria s'o purtăm și astăzi.

Conștiința politică a unui Neam nu se măsoară în kilometri pătrați; conștiința politică a unui Neam

există sau nu, și Neamul Românesc are conștiința răspunderilor și mândria datoriilor lui în această regiune (vii aplauze).

Această conștiință care a făcut din micul dar bravul popor finlandez, în 1939, exemplul de mândrie și de misiune europeană în colțul baltic, aceeași misiune o împlinim astăzi aci. Misiunea aceasta a fost definitiv fixată odată cu independența noastră însăși de Ion Brătianu și de Mihail Kogălniceanu la Congresul din Berlin, când au spus răspicat: dorim să fim gardieni ai civilizației la Gurile Dunării.

Această conștiință ne-a condus în 1917 când, la Iași, pe pământul Moldovei, trupele rusești bolșevizate amenințau ordinea și civilizația din această parte a Europei.

Această conștiință ne-a dus la Budapesta (aplauze puternice și îndelung repetate, strigăte de bravo!) pentru ca să stârpim cuibul de comuniști instalat de guvernul ungar de atunci în inima Europei Centrale și care amenința cu prăbușirea toată Europa Sud-Estică și năvălirea până la Adriatica.

Această conştiinţă ne duce astăzi în război, atunci când între timp, din 1921 şi până acum, Ducele Mussolini şi fascismul (aplauze prelungite şi îndelung repetate) duc lupta împotriva comunismului; când Spania, ţară prietenă, (aplauze) a încercat pe trupul ei suferinţele răscolitoare ale comunismului din lăuntru, această luptă ne porunceşte astăzi să ne împlinim misiunea noastră de gardieni ai civilizaţiei în arcul Carpatic şi la Gurile Dunării, aşa cum am fost eri, aşa cum vom fi totdeauna (aplauze puternice).

CU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Dar, Domnilor, dacă poporul românesc are conştiinţa că nu este un popor cu răspunderi de civilizaţie mondială, trebue să spunem că poporul românesc are conştiinţa drepturilor, conştiinţa religiei, şi are, în acelaşi timp, şi conştiinţa Continentului nostru.

Misiunea aceasta europeană nu este o misiune de vorbe; misiunea aceasta nu este o afirmare trufaşă de istorie; această conştiinţă a răspunderii au avut-o înaintaşii noştri.

Amintiţi-vă scrisoarea din 25 Ianuarie 1475 a lui Ştefan cel Mare, adresată Prinţilor Europei:

« *Ţara noastră este poarta creştinătăţii, pe care Dumnezeu a ferit-o până acum.*

« *Dar dacă această poartă, care este Ţara noastră, va fi pierdută — Dumnezeu să ne ferească de aşa ceva — atunci toată creştinătatea va fi în mare primejdie.*

« *Iar noi, din partea noastră, făgăduim pe credinţa noastră creştinească şi cu jurământul Domniei-Noastre, că vom sta în picioare şi ne vom lupta până la moarte pentru legea creştinească, noi cu capul nostru.*

« Așa trebue să faceți și voi, pe mare și pe uscat, după ce, cu ajutorul lui Dumnezeu cel Atotputernic, noi i-am tăiat dușmanului mâna cea dreaptă ».

Iată, domnilor, rostită misiunea europeană a Neamului nostru; iată, răspunderea aceasta de istorie continentală zugrăvită de un Domnitor, care și-a făcut din viața lui însăși o temelie de istorie europeană.

Dar uită cineva lupta lui Mihai Viteazul? Poate să uite cineva că Mihai Viteazul construise un sistem de unitate românească, pe care voia să-l lege de Habsburgi, pentru ca prin aceasta să reazime sistemul european?

Uită cineva că, în momentul când năvălitorii s'au ridicat până sub zidurile Vienei, Mihai Viteazul le-a căzut în spate, chiar dacă pe urmă oamenii care știau misiunea lui, dar n'au înțeles-o, cum nu pot s'o înțeleagă niciodată, nu l-au ajutat să ducă până la capăt misiunea lui europeană!

Mărturia conștiinței lui ne-a lăsat-o singur:

« Ceea ce am făcut, toate le-am făcut — spune El — *pentru credința creștinească.*

« Văzând Eu ce se întâmplă în fiecare zi cu bieții creștini, m'am apucat să ridic această mare greutate cu această Țară săracă a noastră, ca să fac un scut al întregii lumi creștine » (Aplauze puternice).

Iată misiunea noastră europeană.

De sigur, noi nu suntem o mare putere care aspiră să poarte singură răspunderea Continentului.

Mai mult decât atât, afirm, fără nicio clipă de modestie simulată, că noi avem conștiința că, în fața istoriei ducem dincolo de Nistru o luptă anonimă și colectivă și că, pentru istorie, marea misiune de prăvălire a bolșevismului, este marea misiune a poporului German și a lui Adolf Hitler (aplauze puternice și îndelung repetate).

Aceasta nu însemnează, în ceasul când în miezul Europei, din Neamul cel mai mare, s'a ridicat un apostol al civilizației europene care luptă pentru apărarea Europei în contra tiraniei întunericului, că noi nu avem datoria de a sluji acest crez, care este și crezul nostru (aplauze prelungite).

De sigur, în spatele baricadelor de ape și dela înălțimea munților de aur, poți să privești Comunismul și să-l consideri o simplă ideologie abstractă.

Dar noi, ca și Finlandezii, ca și Țările Baltice, noi am simțit pe trupul nostru ce însemnează această abstracție (vii aplauze).

Sângele românesc care a curs alături de sângele german, alături de sângele italian, alături de sângele tuturor luptătorilor de pe frontul din Răsărit, nu este nici el o abstracție (aplauze prelungite și îndelung repetate).

Acest sânge ne-a zidit nouă dreptul de desrobire și trebue să-i zidească Europei pacea de drepturi și de dreptate (aplauze).

Este o datorie să privim lucrurile în față.

Dacă secolul al XIX-lea a fost secolul naționalităților și al echilibrului politic în Europa, secolul al XX-lea, hotărît, este secolul raselor și al echilibrului între continente.

Europa are de împlinit această misiune de echilibru în ordinea mondială. Fără aceasta, Europa se

prăvăleşte; fără aceasta, Europa se slavizează; fără aceasta, Europa, purtătoarea torţelor eterne, îşi trece mândria în domnia întunericului (aplauze).

Dacă Europa n'ar fi existat astăzi, Europa ar fi trebuit inventată (aplauze).

Procesul raselor, conflictul lor pe pământ este atât de mare, atât de vast, că numai o conjuraţie de credinţă şi numai unirea germanismului cu latinitatea poate să mai salveze Europa (aplauze puternice).

Noi trebue să luptăm pentru zidirea acestei Europe noi, trebue să luptăm pentru că misiunea noastră latină, alături de popoarele latine ale Continentului, trebue să-şi unească sforţările cu marea misiune civilizatoare a germanismului în Răsărit şi împreună să zidească un Continent nou şi mare (aplauze).

Domnilor, aceasta este lupta noastră în Răsărit.

Ea n'are nevoie de teme de propagandă. Propaganda noi o facem cu sângele ostaşilor români; propaganda cu nevăzutul ei de dureri, o scriu femeile noastre, o scriu soţiile, o scriu mamele, o scriu orfanii Sfântului nostru Război.

TRANSILVANIA, LEAGĂNUL STRĂMOȘESC DE ALTĂ DATĂ, A FOST SUPUSĂ UNUI REGIM DE IMPILARE

Dar aceasta ne îndreptățește pe noi toți să cerem ca tăcerea noastră să ne fie respectată (aplauze prelungite și îndelung repetate).

Cu toată această luptă sfințită, cu toată această tăcere stăpânită, în ultimul an Neamul românesc a fost victima nedreaptă a unor ofense fără margini, a unor provocațiuni fără măsură, a unor acte care strivesc nu numai răspunderea noastră de Români, dar și mândria noastră de Europeni (aplauze puternice și îndelung repetate).

Patria, leagănul strămoșesc de altădată, Transilvania de Nord (aplauze furtunoase, asistența aplaudă puternic în picioare timp de câteva minute), a fost supusă unui regim de împilare, de umilință și de desconsiderare a oricărei mândrii românești.

Oamenii au fost schingiuiți, uciși, bisericile ne-au fost dărâmate, proprietatea țăranilor, pe care dreptatea socială, făcută de Neamul românesc o dăruise muncitorului de pământ, proprietatea aceasta a fost supusă anulărilor și țăranii noștri izgoniți de pe pământul muncii lor.

Mai mult decât atât: la Ciucea, unde poetul Suferinţelor Ardealului nu doarme, ci veghează (aplauze), mormântul şi proprietatea mormântului au fost supuse aceleiaşi legi sălbatice de anulare a proprietăţii şi urmaşei «poetului pătimirii noastre» i s'a oferit public, prin presă, zilele trecute, închiderea procesului dacă dărueşte mormântul lui Goga şi amintirea lui unui institut unguresc (voci: «Niciodată, niciodată»).

Mareşalul Antonescu este soldat şi acel care are sfâşietoarea răspundere de a conduce Ministerul Afacerilor Străine este dascăl.

Un ostaş mare şi un dascăl curat ştiu că nu prin vorbe se zidesc şi se apără onoarea şi dreptatea (aplauze puternice; strigăte de «bravo»).

Ceea ce doresc să ştiţi toţi, din orice colţ al Neamului Românesc, este că Mareşalul Antonescu e conştient că Neamul îl urmează, fiindcă ştie că nu-i va trăda drepturile (vii aplauze).

Am păstrat această tăcere înțeleaptă.

Ducem, domnilor, o luptă sfântă; o luptă sinceră.

Noi nu jucăm pe toate tablourile internaționale (aplauze puternice și îndelung repetate; strigăte de « bravo »).

Noi jucăm pe onoarea și dreptatea Europei de mâine (aplauze).

Am păstrat această tăcere, fiindcă ne-am spus că sunt ceasuri chinuite când trebue să-ți înfrângi în pumni suferința, să-ți strângi în dinți umilirea și să-ți duci mai departe Crucea, așa cum ne-a învățat Acel care a adus Invierea.

In vară, însă, când eram Președinte Interimar al Consiliului de Miniștri, Armata noastră a fost ofensată în presa maghiară.

Atunci n'am adresat numai protestul diplomatic, — pentru că doresc să știți că am tras toate consecințele diplomatice ale acestei atitudini ofensatoare pentru Neamul și Istoria noastră (aplauze), — atunci am chemat pe reprezentanții presei străine, pe re-

prezentanții aliaților cu cari luptăm alături pentru o cauză sfântă și mare și cari simțiseră că tăcerea noastră nu este nici trădare, nici lașitate, ci înțelepciune și onoare, și le-am spus așa, la 17 Iulie 1941 (vă citez după notele stenografice):

« *Trebue să vă mărturisesc revolta pe care o am că, în timp ce presa din întreaga Europă, chiar din unele țări cărora nu le solicitasem și nici nu le așteptam înțelegerea, s'a ocupat, în termeni măgulitori și drepți de războiul nostru, numai presa ungară și-a îngăduit nu numai să continue vechile atacuri politice, dar în ultimele zile să îndrepte îndrăznețe ofense împotriva Armatei române.*

« *Nici respectul pentru legile de onoare ale războiului, ale unui război de un front comun; nici cinstirea cuvântului dat în comun: obligația luată la Berlin pentru un armistițiu de presă, după aderiunea comună la Pactul Tripartit; nici respectul pe care l-am dat noi, până azi, armistițiului de presă împotriva chiar a legitimului drept de mărturisire a suferințelor acelora cari și-au părăsit vetrele în toamna*

anului trecut, — nimic n'a putut opri această ultimă dovadă a nelealității de arme, în timpul unei lupte sfinte.

« Am impus cel mai loial armistițiu de presă.

« L-am impus, pentru că, deși nimeni pe acest pământ nu poate să împiedece poporul românesc de a-și considera drepturile în conformitate cu conștiința și instinctul lui de viață, am socotit totuși că, atunci când Neamul Românesc, prin Generalul Antonescu, a semnat o adeziune la Pactul Tripartit și și-a angajat politica sa alături de Axă ;

« Atunci când Neamul Românesc s'a angajat în luptă alături de Germania, înțelegând că acest război în Estul Europei este una din cele mai mari lupte, de care depinde și viitorul politic al Axei și viitorul civilizației europene și drepturile noastre teritoriale ;

« Este o datorie pentru noi Românii și pentru Guvernul român, răspunzător de apărarea destinelor Neamului, să ne strângem în pumni durerea, să ne înfrângem în dinți zbuciumul, dar să ajutăm această luptă mare.

« In această vreme au fost făcute cele mai mari ofense Românilor din teritoriile cedate Ungariei.

« Au fost deposedați de drepturi, și li s'a luat proprietatea în folosul marilor proprietari — uneori chiar proprietatea bisericilor, pentru a o restitui la latifundiari și la evrei, — pentru a se restabili o situație socială de drepturi istorice, în această vreme când proprietatea, funcțiunea socială, trebue să se rezeme pe justiția socială.

« Am tăcut și presa noastră n'a răspuns până azi la aceste ofense.

« Și drept orice, Domnilor, ziarele ungare din ultimele zile, vorbesc despre lupta honvezilor maghiari, cărora le-am datora noi, Românii, Basarabia și Bucovina (ilaritate).

« Vorbesc de dezertările soldaților pe frontul român și despre dezertările aviatorilor, azi, când consider ca una din cele mai mari mândrii, că dela începutul ostilităților și până acum, n'am auzit dela toți conducătorii aviației germane, ale acestei aviații care a stăpânit cerul Europei, și dela conducătorii armatei ger-

mane, decât cuvinte de admirație pentru eroismul și spiritul de jertfă al ofițerilor și soldaților români (aplauze).

« *Dacă pentru lupta politică dintre națiuni, pentru jocurile diplomatice și pentru neînțelegerile dintre noi și poporul ungar, am tăcut până azi, pentru motivele pe care vi l-am arătat, vă rog să înțelegeți că un Neam nu poate să-și știrbească dreptul sfânt al mândriei și nu poate să tolereze ca Armata lui, expresia mândriei naționale, să fie ofensată* (aplauze îndelung repetate, ovații).

« *De aceea consider ca o mândrie, în ceasul când Generalul Antonescu mi-a încredințat conducerea Guvernului acestei Țări și când, în lipsa lui apasă asupra mea răspunderea mândriei naționale, să răspund la ofensa ungară cu ceea ce i se cuvine, adică prin dârza reacție de mândrie a unui Neam care azi mai mult decât oricând, are dreptul să vorbească de onoarea lui, fiindcă și-a recâștigat-o prin luptă dreaptă și onestă pe câmpuri de bătaie, ca și în trecut.*

« Iar dacă de azi înainte presa ungară va mai ataca noi vom răspunde ».

Și presa ungară a atacat din nou zilele trecute Armata Neamului Românesc (vii protestări).

CU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

NU TOLERĂM CA ARMATA NOASTRĂ SĂ FIE OFENSATĂ

Armata noastră, mândria noastră care ne-a redat dreptul de a purta fruntea sus și de a rosti răspicat credința, armata noastră nu tolerăm să fie ofensată (aplauze prelungite și îndelung repetate).

De aceea azi, rupând această disciplină sfâșietoare a unui armistițiu nedrept, pentru o luptă dreaptă, răspund așa:

Neamul românesc a tăcut;

Neamul românesc a suferit;

Dar nu este nimic mai ofensator decât atunci când victima nu poate să-și mărturisească suferința să nu știi nici măcar suferința să i-o respecți.

Celor din Transilvania de Nord, Românilor, le spunem azi cuvântul nostru de frați cari suferă alături de ei și credința noastră, voința noastră de a face din durerea lor propria noastră durere (aplauze).

Iar noului guvern ungar îi adresăm acest cuvânt care altădată a răsunat în aceeași termeni dela Budapesta:

Cu inima strânsă vedem că situaţia Românilor noştri de peste hotare este mai rea decât oricând.

De aceea, toată iubirea şi toată suferinţa noastră se îndreaptă în acest ceas pentru această românime ale cărei încercări le putem privi numai cu greu şi cu o răbdare abia stăpânită.

Avem datoria să spunem: Aceasta nu mai poate dura (aplauze furtunoase, ovaţii).

Elementul determinant al nouei ordini europene este repararea nedreptăţilor suferite (aplauze prelungite).

Şi cine pune piedici nouei ordini europene, le pune spre paguba lui (aplauze prelungite).

Toţi Românii trebue să creadă orbeşte în misiunea Neamului nostru, aşa cum au crezut şi au luptat înaintaşii noştri, altădată condamnaţi, care n'au primit niciodată călusul unor aşezări nedrepte (aplauze prelungite şi îndelung repetate).

Europa nouă, Europa victorioasă, nu poate folosi decât Naţiunii întregi (aplauze).

Iar Românilor noştri de peste hotare le spunem numai atât: O naţiune întreagă, chiar dacă suferă lovită de furtună, trebue să ştie să-şi facă şi din suferinţă o altă formă de unitate (aplauze).

Cu aceasta, domnilor, acelaşi armistiţiu va continua şi de azi înainte şi va pune inimii şi cugetului nostru, aceeaşi stavilă.

Fiindcă noi ştim să purtăm în suflet şi iubirea, dar şi ura (aplauze furtunoase).

CU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

MISIUNEA NOASTRĂ EUROPEANĂ

CU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

PRIN CARPAȚII NORDICI NOI ÎNTINDEM O PUNTE CĂTRE MAREA MASSĂ GERMANĂ. PRIN MAREA NEAGRĂ ÎNTINDEM BRAȚELE ITALIEI SURORI

Aș voi numai atât: să rog presa maghiară să înceteze de a mai vorbi despre dreptul națiunii maghiare de a conduce și stăpâni bazinul Dunării (ilaritate, aplauze).

Noi nu cunoaștem popoare plutocratice patroane și popoare proletare, și lupta noastră este ca să dărâmăm desechilibrul social și din interiorul națiunilor, nu numai din miezul Europei (aplauze).

Noi nu suntem popor de sclavi și nu primim să fim conduși (aplauze prelungite și îndelung repetate).

Dacă fiecare popor îndeplinește o misiune în raport cu forța lui de viață și cu puterea creatoare de istorie a conducătorilor, azi, când Neamul românesc, Regatul Regelui Mihai I, și-a arătat în popas de numai un an, prin lupta Mareșalului Antonescu, prin onoarea ostașului român și prin credința noastră, voința de a creia istoria, noi nu îngăduim ca alții să ne-o creeze (aplauze furtunoase).

Pentru aceasta, însă, trebue să ținem seamă că poziția noastră geografică, la fel ca și misiunea

noastră istorică, ne porunceşte să organizăm rostul nostru în Sud-Est.

Poartă latină în contra slavilor dela Răsărit;

Poartă de bogăţii prin care Europa centrală germană se uneşte cu Marea Neagră românească;

Poporul nostru are, şi mâine, un rost de viaţă pe care va şti să-l valorifice atunci când Europa germanismului şi a latinităţii se va organiza pe baze noi şi pe realităţi economice; ci nu pe ficţiuni, pe titluri demodate sau pe plutocraţii desuete (aplauze prelungite şi îndelung repetate).

Prin Carpaţii nordici, noi întindem o punte către marea massă germană;

Ne legăm prin linia Lemberg cu Marea Baltică;

Scurgem bogăţiile Nordului european spre Sudul şi Orientul Europei;

Prin Dunăre noi aparţinem Europei Centrale, suntem coroana Balcanilor;

Iar prin Marea Neagră întindem surorii noastre Italia, braţele credinţei latine de totdeauna (aplauze prelungite şi îndelung repetate).

Pentru a putea să ne scriem această istorie a viitorului, pentru a putea să jucăm în arcul Carpatic, la Dunăre și Marea Neagră, misiunea strămoșilor, misiunea noastră, misiunea urmașilor noștri, trebue să ne unim credințele, trebue să ne înfrățim viața, trebue să ne organizăm crezul, trebue să ne zidim Patria (aplauze prelungite).

CU IAȘI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Cea dintâi sforțare trebue s'o facem pentru ca să ajutăm lupta aceasta și toată sfâșietoarea prăbușire economică și socială pe care o aduce războiul.

Sforțarea noastră cea dintâi trebue să se îndrepte asupra agriculturii.

Trebue să muncim.

Dumnezeu a vrut ca, dacă i-a dat Mareșalului Antonescu dreptul ca într'un an să redea Neamului pământurile pierdute, atunci când altădată veacuri sufeream luptând pentru ele, a vrut Domnul ca, în același timp, Neamul să ne fie încercat, într'un an și jumătate de cutremure, de frământări, de sbucium și de inundații.

Iarna aceasta grea, iarna aceasta care încearcă și Europa, așa cum spunea Adolf Hitler, fiindcă de 140 de ani n'am mai avut-o, iarna aceasta ne-a înțepenit și glia noastră, sub înghețul zăpezii.

Primăvara scurtă trebue să fie primăvară de viață și de muncă.

Trebue să ne oțelim puterea și toți, în Școală, în Biserică, pretutindeni, să vorbim tuturor despre da-

toria de a munci și de a face ca acele 9 milioane și jumătate de hectare să poată fi cultivate astfel ca să ținem armata și Războiul nostru Sfânt, cu munca noastră și cu rodul pământului (aplauze prelungite).

Odată cu aceasta trebue să ne organizăm producția.

Ceasurile de război sunt ceasuri negative numai pentru acei cari-și închipue că războiul este o simplă luptă militară.

Acei dela 1918 așa au crezut și de aceia au greșit.

De aceia au câștigat războiul și au pierdut pacea.

Noi trebue să câștigăm și războiul și pacea (aplauze furtunoase).

CU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

De aceea, în foarte scurtă vreme, vom uni organizațiunile profesionale, le vom chema să ne ajute în organizarea și disciplinarea producției.

Ce pot să vă asigur este că, în afară de strădaniile Mareșalului Antonescu pe lângă marele înțelegător al realităților noastre, Fuehrerul Adolf Hitler, eu însumi am avut prilejul să constat marea înțelegere a Reichsmareșalului Goering și a d-lui von Ribbentrop în problemele economice ale Țării noastre (aplauze prelungite).

Dacă nu pot să vă desfășor acum împlinirile pe care le-am obținut, — unele nici nu trebue să fie rostite — este pentrucă vă cer, împreună cu mine, să închinați un gând de recunoștință Mareșalului Göring și d-lui von Ribbentrop, care într'o perioadă de război ne ajută să muncim, să ne ținem echilibrul financiar al Statului și, în același timp, să producem intensiv, organizând chiar un transfer de fonduri industriale din Germania în România, tocmai atunci când se spunea că o colaborare economică cu Germania duce la stingerea industriei românești (aplauze).

Avem datoria să ne organizăm viața noastră economică.

Puterile morale ale Neamului nu avem nevoie să le organizăm.

Aceasta o lăsăm comisarilor poporului s'o facă, ei care-și întreține moralul neamului rusesc cu puștile și revolverele în spatele trupelor (aplauze).

CU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

APELUL CĂTRE TINERET. INTEMEIEREA STATULUI NOU. OMUL NOU.

Ceea ce aşi dori este, însă, ca să fac un apel cald tineretului nostru.

Tineret drag, din orice colţ de Ţară, în acest ceas îţi îndrept toată credinţa mea de român, toată nădejdea mea de dascăl, care 15 ani a slujit cu toată credinţa această catedră şi această şcoală.

Tu, tineret drag, tu te-ai născut sub cerul sfinţit al României noastre unite.

Două mii de ani a suferit Neamul românesc, pentru ca să deschidă leagănului tău bolţile acestui cer sfinţit;

Două mii de ani ostaşii noştri ţi-au plămădit cu sângele lor glia naşterii tale;

Două mii de ani sub cerul acesta sfinţit au răsunat chemările poruncitoare ale jertfei.

Sub aceeaşi boltă trosnetul trupurilor lui Horia şi Cloşca s'a unit cu ropotul de copite ale năvălitorilor, dar niciodată nu s'a putut amuţi graiul credinţei noastre (aplauze prelungite).

Tu, tineret drag, trebue să înţelegi că tot sângele care curge azi, pentru tine curge; că lacrimile acelora

cari şi-au pierdut fiii, părinţii şi soţii, în luptă, pentru tine curg; că munca noastră de zi şi noapte, strădania sfinţită a Mareşalului, pentru tine se sbate (aplauze prelungite).

Tu, tineret drag, tu ai datoria să înţelegi chemările poruncitoare ale istoriei şi să fii alături de noi, în zidirea unui Neam nou, cu alt suflet, cu alte crezuri.

De sigur, tu trebue să întemeiezi *omul nou.*

Un om nou, tineret drag, nu este însă, acela care pândeşte în răspântiile istoriei, pentru ca să-şi profesionalizeze credinţa.

Om nou este acela care poartă în sângele lui, care poartă în ochii lui, care poartă în fapta lui toată credinţa.

Om nou este Dumnezeul din noi.

Om nou este Patria şi voinţa de a o sluji (aplauze prelungite).

Om nou este acela care, pentru a-şi sfinţi fruntea, primeşte sau să moară anonim în şanţurile războiului, sau să-şi stingă ultima fărâmă de viaţă, în munca pentru Neam şi pentru Rege (vii aplauze).

Tu, tineret, eşti zâmbetul de lumină al unui Neam care se sbuciumă.

Urmează-ţi Regele, Regele generaţiei tale, slujeşte-L (aplauze prelungite).

Urmează pe Mareşalul nostru ! (aplauze prelungite).

Fiindcă Mareşalul este în această clipă fruntea noastră de mândrie, braţul nostru de putere, sângele nostru de luptă şi voinţa de a stăpâni istoria (aplauze).

Statul nou, Statul Regelui Mihai I, zidit de Mareşalul Antonescu, nu este un Stat de strigoi, ci un Stat de puteri de viaţă creatoare.

Statul nou, Statul Mareşalului Antonescu, e o îngemănare sfinţită a tuturor puterilor Neamului.

Acest Stat nou, tu tinere, trebue să-l zideşti, prin munca, prin credinţa şi prin jertfa ta (aplauze).

Pe acest pământ care ne scrie destinul, tu trebue să duci sus culmile noastre de putere.

Şi dacă vreodată legea aspră că « totu-i trecător », va face ca Neamul nostru să se stingă, înainte de a muri, — aşa cum altădată bătrânul Imperiu Roman a născut pe Christ, pentru ca să poată să dea lumii

noi, crezuri noi de viață — din Neamul nostru, — așa cum am răsărit noi din Neamul roman de altădată, — va răsări un alt Neam, mai puternic și mai mare, dar niciodată — niciodată! — pământul nostru nu va fi decât al Neamului Nostru și al celor născuți din seminția noastră (aplauze prelungite; adunarea în picioare ovaționează îndelung).

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂȚII
-IAȘI-

CU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

MONITORUL OFICIAL
ŞI IMPRIMERIILE STATULUI
IMPRIMERIA NAŢIONALĂ.
BUCUREŞTI, 1942

CU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

1984

CU IAS/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CU IAS/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CU IAS/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

IAȘI
20 JUN. 19

CU IAȘI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRAR